

Sretan Vam Dan učitelja...

Poštovane kolegice i kolege, učitelji i nastavnici!

Ministri obrazovanja izmjenjuju se ovisno o aktualnoj vlasti, ali kao da se svi vode prerađenim Štulićevim stihovima - *Dolazim kao fantom slobode da vas vodim ravno do dna.*

U takvim je okolnostima teško poželjeti sretan Svjetski dan učitelja, koji se na preporuku UNESCO-a obilježava svake godine 5. listopada. Razni izvori podataka spominju da je to *izvršna prilika da se naglase izazovi s kojima se nastavnici susreću kao i važnost obrazovanja samih nastavnika. Svjetski dan nastavnika pruža nam mogućnost da ponovno naglasimo da kvalitetno obrazovanje iziskuje kvalitetne nastavnike. Prema UNESCO-u, Svjetski dan učitelja i nastavnika je prilika da se pokaže da je rad nastavnika prepoznat kao jedan od najvažnijih za ukupan razvoj društva te da se kao takav i cijeni. Taj dan također je dobra prilika da se interes javnosti usmjeri na ulogu nastavnika širom svijeta i na njihovu važnost u društvu.*

Zvanje nastavnik postoji od 17. stoljeća, a profesionalno obrazovanje započelo je u 18. stoljeću na seminarima. Mnogi tadašnji pedagozi i psiholozi nastojali su definirati nastavnike i posao koji radimo pa smo tako postali „poseban soj ljudi“, „poseban tip socijalne osobe“, a diskutiralo se čak i o „nastavnikovoj duši“ i famoznom „pozivu“. Do danas još nije definirano tko nas je „pozvao“, ali od samih početaka bili smo idealizirani jer se od nas zahtijevalo da budemo svestrani kao stručnjaci i savršeni kao ljudi. Trpjeli smo kao struka razna opterećenja i nametala nam se golema odgovornost. No, taj problem prisutan je i danas. Naše profesionalne usluge svakim su danom sve brojnije i kao javni servis sve manje vremena imamo za pripremanje te kvalitetno i opušteno obavljanje posla zbog kojeg postojimo, a to je poučavanje.

Od tih svestranih stručnjaka i savršenih ljudi danas se traži zadovoljavanje forme, guranje u zadane kalupe i okvire, administriranje svakodnevnih poslova do besmislenih detalja, razumijevanje svega i svakoga, prihvaćanje argumenata za sve što nam se uskraćuje, kako materijalna sredstva, tako i pravo sudjelovanja u donošenju odluka koje su bitne za naš posao. Jesu li time naši kapaciteti iskorišteni?

Ljudi koji se nameću ili su nametnuti kao stručnjaci i znalci u matičnom resoru, nisu do sada pokazali nimalo poštovanja, nimalo razumijevanja za sve teškoće i pojave koje donosi suvremeno društvo, a nemaju čak ni osobito povjerenje u našu predanost poslu.

Svejedno, mi radimo najbolje što znamo. Radimo poslove koji nadilaze našu struku i nemaju s njom dodirnih točaka. S obzirom da nam je u krvi imati stvari pod kontrolom i da želimo napraviti posao kako treba, unatoč povremenom gundanju i prigovaranju, nastojimo „pohvatati sve konce“ u kratkom vremenu i obaviti sve što se od nas traži na zadovoljstvo svih. Jer, bitno je da su svi oko nas zadovoljni. Ma koliko bili iscrpljeni od improviziranja, strahova, besanih noći, emocionalne i mentalne angažiranosti, sretni smo da su drugi sretni.

I zbog toga trebamo biti ponosni. Mi smo uzor našim učenicima iako oni to shvate tek kasnije, ali shvate. Ovo plemenito zanimanje možda je doista rezervirano samo za odabrane. Jesmo li pozvani? Jesmo li poseban soj ljudi s posebnom nastavničkom dušom? Neka ta pitanja ostanu otvorena. Ono što je sigurno, to je da imamo znanje, iskustvo i sposobnosti koje nam nitko ne može oduzeti i, ma koliko zvučalo kao prazna fraza, obavljamo možda najteži i najodgovorniji, ali zato najljepši posao na svijetu.

Sretan vam svima Svjetski dan učitelja.

Nastavnici organizirano